

පළමුවන කියුවීම

දිනයේ 12:1-3

දිනයේ දිවුස්සුයාදී තුමන්ගේ පොනේ ගත් පාඨයකි.

“මෙය සෙනගගේ පෝනේ නම් ලිය ඇති සියලුල් ගැලවෙන්නේ ඒ කාලයේ දී ය.”

දිනයේ නම් වූ මට දැරුණය වූ මිනිසා තව දුරටත් මෙයේ කිවිය: “ඒ කාලයේ දී, තුළු සෙනග හාරව සිටින උතුම් අධිපතියා වන මිකායෙල් තැගි සිටින්නේ ය. ඒ කාලය වනුහි, මුණුහා ජාතිය ඇතිව් කාලය පටන් මේ දත්තා තිසි තලෙක නොවූ විරු විපත්ති කාලයත් වන්නේ ය. එහෙත්, තුළු සෙනගගේ පොනේ නම් ලිය ඇති සියලුල්න් ගැලවෙන්නේ ඒ කාලයේ දී ය. පොලුවේ ඩලි යට සැතපෙන්නන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක්, සමහරක් සඳකාල ජ්වලනයටත්, සමහරක් තින්දුව හා සඳකාල පිළිකුලටත් පිබිද එන්නේ ය. තුවණුති ජාතියේ නායකයේ ආකාශයේ දින්තිය මෙන්ද සෙනග හරි මග ගෙන ගිය ඇය තාරකාවන් මෙන් ද සඳකාලයට ම බැංකුලෙන්නේ ය. දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දේවියන් වහන්සේට ජ්‍යෙෂ්ඨ වේවා.

පිළිතුරු ගිය

ගිතාවලය 16:5, 8-11

පිළිතුරු: සම්දුති, අපගේ බලාපොරොත්තුව ඔබ වහන්සේ ය. අප රක ගත මැතිවි.

ගිය: සම්දුති, මාගේ උරුමය හා ඉරණම ඔබ වහන්සේ ය. ඔබ, ඔබ පමණක් ම ම උරුම කොටස රක්නා සේක.

හිමි තමන් තිරතුරු මා අඛියස තබා ගන්නෙමි. මා දකුණු පස එතුමාණන් වැඩ වසන බැවින් මම නොසැලෙන්නෙමි.

එබැවින් ම සිත උදන් අනයි. මහද ප්‍රීතියෙන් පිනා යන්නේ ය. මා ගත සුරති ව ඇත්තේ ය. මන්ද, ඔබ මා පානාලයෙහි නොරදුවන සේක. ඔබේ දැනුම් තැනුත්තාට ජරාපත් වීමට ඉඩ නොදෙන සේක.

ඔබ මට ජ්වන මග හෙළි කරන සේක. ඔබ අහිමුවෙහි පිරිපුත් සතුව මට වන්නේ ය. ඔබ දකුණු පස සැප සම්පත් සඳහට ම ඇත්තේ ය.

දෙවන කියුවීම

ගෙවුම් 10:11-14, 18

හෙබුවිවරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් ගත් කොටසකි.

උන් වහන්සේ පරිවා කරනු ලබන්නේ එකම ප්‍රජාවකින් පරිපූර්ණව්‍ය ගෙන යේක.

තවද භාම ප්‍රජායෙක් ම සිටිගෙන, ද්වියේ පතා තේවා ඉටු කරමින්, තිසිකලෙකන් පවි තසාලීමට නොහැකි වූ එම ප්‍රජාවන් බොහෝ වර මින්සු කරයි. එහෙත් උන් වහන්සේ පවි උදෙසා සඳහට ම එකම ප්‍රජාවක් මින්සු කොට, දෙවියන් වහන්සේගේ දකුණු පස

අසුන් ගත් සේක. එහි උන් වහන්සේ සිය සතුරන් තම පා පුවුව කරනු ලබන තරු බලා සිටින සේක. මතදී, උන් වහන්සේ පවිතු කරනු ලබන්නත් එකම පුරුෂවිතින් පරිපූරණත්වයට ගෙනා සේක. තමාව ඇති තැන පාප පුරා ඔහ්සු තිරීමත් තවත් නැතු.

දේව් වාක්‍යය එසේ ය.

දෙව්යන් වහන්සේට ස්නෝර්තු ඩේව්.

සාධිකාරය

මතෙව 24:42-44

ආලේළුය! ආලේළුය!

අවදි ව සිටිත්ත.

මෙහි බලපායෙරාත්තු තොවන පැයක දී මුළුමා-පුතුයාණේ ව්‍යිත සේක.

ආලේළුය!

ගැඳ්ංචි සුවිශේෂය

මත් 13:24-32

සුවිශේෂක මාත් තමන් විසින් ලියන ලද දේව් වාක්‍යය තම් මෙයේය.

“සිටු දිගින් තමන් වහන්සේ කේරුගත් අය රස්කරනු ඇත.”

“තවද, ඒ ද්‍රව්‍යවලදී දුක් ගැවිනාවලින් පසුව, නිරු මඩල අදුරු වන්නේය; සඳ මඩල එලිය තොදෙන්ගෙය. අහසින් තාරකාවේ පතිත වන්නාහ; අහසේ බලපරාතුමයේ විංචල වන්නාහ. එකල මුළුමා - පුතුයාණත් මහා බලපරාතුමයෙන් හා තේරුගියෙන් විරාජමානව, වලාකුළ මත ව්‍යුතු ඔවුනු දැකිති. එවිට උන්වහන්සේ තම දුනයන් යවා පොලොවේ සීමාන්තයේ පටන් අහසේ සීමාන්තය දක්වා සිටු දිගින් තමන් වහන්සේ තොරුගත් අය රස්කරනු ඇත.” “අන්තික්කා ගසෙන් ප්‍රඩමක් ඉගෙන ගත්ත. එහි ලපටි අනු මතු වී කොළ ලියලන කළ ගිමිහානය ලග බව මෙහි දැනගත්ත. සැබුවින් ම මම ඔබට තියම්, ඒ සියල්ල සිදුවින තෙත් මේ පරම්පරාව පහව තොයන්නේය. අහසත් පොලොවත් පහව යන්නේය, එහෙත් මාගේ ව්‍යිතය තිසි ද පහව තොයන්නේම ය.” “ඒ දිනය පිළිබඳව හෝ ඒ පැය පිළිබඳව හෝ තිසිවෙත් තොදුනිති; ස්විරගයෙහි දුනයේ වත්, පුතුයාණේ වත් තොදුනිති; එය දන්නේ පියාණන් වහන්සේ පමණක් ය”යි තේසුයේ වහන්සේ වදුල සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.

විස්ත්‍රි මෙහි වහන්සේට ප්‍රශ්නය ඩේව්.